

[Villumsen.]

Forslag med Hensyn til Forbedringer af Aldersrentenydernes Kaar, Forbedringer, som bl. a. har henrevet den moderate Venstrepresse til at give Udtryk for, at den nuværende højtærede Socialminister gennem Forslaget til Ændring i Loven om offentlig Forsorg, gennem det Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring, der er forelagt i det andet høje Ting, og endelig nu gennem det her foreliggende Forslag til Ændringer af Loven om Folkeforsikring ganske har sprængt Rammerne for Socialreformen, baade hvad Principper og hvad Udgifter angaar.

Jeg tror imidlertid at turde sige, at saavel den højtærede fhv. Socialminister som mit Parti med Glæde og Sympati hilser de her foreslaaede Ændringer, thi der skal ikke herske nogen Tvivl om, at mange af den fhv. Socialministers og mit Partis Ønsker ikke blev opfyldt ved Gennemførelsen af Socialreformen — et Forlig er nu engang et Forlig. Ikke mindst har vi altid næret et brændende Ønske om at skabe de bedst mulige Forhold for de gamle, thi selv om vi paa det givne Tidspunkt, under nogenlunde normale Beskæftigelsesforhold, gik ind for, at den paaviseligt længere Levealder maatte faa Indflydelse ved Fastsættelsen af Aldersgrænsen for Aldersrentenydere, saa maa vi i Dag sikkert alle kunne samles i Erkendelse af, at Beskæftigelsesmulighederne for de højere Aldersklasser, ikke mindst under de nuværende vanskelige økonomiske og erhvervsmæssige Forhold, er uhyre forringet.

Jeg er derfor sikker paa, at man fra alle Sider vil være enig med den højtærede Socialminister, naar Ministeren ikke alene ønsker at give Adgang til Aldersrente for de allervanskeligst stillede — jeg tænker her paa de ca. 700 ældre Arbejdere, som har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse —, men ogsaa for andre i samme Aldersklasse, der kunde ønske at lægge op til Fordel for de yngre Aldersklasser. Der er efter min Mening ikke Skygge af Fare for, at denne udvidede Adgang til Aldersrente skal blive misbrugt, det viser ikke mindst de Oplysninger fra København — Bilag 2 til Forslagets Bemærkninger —, der redegør for, hvem det er, der i Alderen 60—65 Aar søger Aldersrente.

Disse Oplysninger fortæller os, at kun godt en Fjerdedel er Mænd, Resten er Kvinder. Naar dertil kommer, at Aldersforskellen mellem Mand og Hustru ofte vil skabe Vanskeligheder for Overgang til Aldersrente, mener jeg at kunne fastslaa,

at det Antal Personer, det her vil komme til at dreje sig om, ingenlunde vil blive højere end det af den højtærede Minister beregnede, ca. 22 000. Det er ikke Meningen, at nogen paa Grundlag af denne Lovændring skal tvinges over paa Aldersrenten, og jeg vil inderligt haabe, at vore ældre Medborgeres Frihed paa dette Omraade ikke i Praksis i nogen Henseende beskæres. Det foreliggende Tilbud har efter min Mening en uhyre social Betydning, det aabner nemlig Mulighed for, at Tusinder af stræbsomme Arbejdere og dermed ligestillede, som gennem et langt arbejdsomt Liv har været i Stand til at klare sig selv, kan vandre direkte fra Erhvervet, direkte fra Arbejdspladsen over til deres retmæssige Alderspension, til Aldersrenten. Jeg nærer derfor ingen som helst Frygt for, at Regeringen skal komme til at høre ilde for denne Udvidelse af Adgangen til Aldersrente, jeg vil sige tværtimod. Vi har fra hinsidan Sundet Eksempel paa, at det er helt andre, det gaar ud over, naar man modsætter sig en betryggende Ordning af Kaarene for de gamle. I Forbindelse hermed hilser vi naturligvis med Tilfredshed de af 60 Aars Grænsen følgende Forbedringer for de 65-aarige og 67-aarige, og med lige saa stor Glæde hilser mit Parti Forslaget om en Forhøjelse fra 5 pCt. til 7½ pCt. af det Beløb, som Kommunerne har til Raadighed til personlige Tillæg til Rentenydere af begge Kategorier. For baade Invalidrentenydernes og Aldersrentenydernes Vedkommende er det i høj Grad paakrævet, at større Beløb stilles til Raadighed, for Invalidrentenydernes Vedkommende ikke mindst til øget Huslejhjælp. Mange af disse i Forvejen vanskeligt stillede Mennesker er jo ogsaa vanskeligt stillede med Hensyn til Bolig, idet det desværre ofte er saadan, at det ikke alene er hos Forsørgeren, Manden eller Hustruen, men ogsaa i Børneflokkene, at der er Sygdom, saaledes at det rent lægelige Krav ofte møder det sociale Udvalg i Form af Krav om en lidt bedre, en lidt større Bolig, end man normalt vilde regne med. Jeg vil ogsaa som Motivering for denne Forhøjelse nævne de stærkt stigende Brændselspriser, idet det er en Kendsgerning, at en væsentlig Del af dette Tillæg, hidtil 5 pCt., i Fremtiden 7½ pCt., anvendes til at yde Brændselshjælp til Rentenyderne. Denne Ændring vil sikkert formindske Benyttelsen af den Adgang, der er til at yde en begrænset Kommunehjælp i Form af Tillægshjælp til Rentenyderne, og det betyder efter min Mening baade for Rentenyderne og for Samfundet en Gevinst, idet det forenkler hele dette Forhold.